ДУМІНІКЪ 20 ГЕНАРІЙ 1835. № 6. DIMNACHE LE 20 JANVIER / 1 FÉVRIER 1835.

АЛБИНА РОМѪНЕАСКЪ
ABEILLE MOLDAVE

ГАЗЕТЪ ПОЛІТІКЪ ШІ ЛІТЕРАЛЪ.

GAZETTE POLITIQUE ET LITTÉRAIRE

ЕШІЙ.

Вѫнзарѣ ꙟ арендъ а Окнілор Молдовії, ꙟчепѫтоаре де ла 1 Генарі анȣл кȣргѫторі, нефіінд ꙟнкеетъ, апоі пентрȣ ачѣста сау хотъріт ѕілеле де 1, 2, ші 15 Февруаріе. Доріторії вор пȣтѣ а сѫ ꙟмфѫцоша ꙟнаінтѣ Сфатȣлȣі Адміністратів ла ѕілеле сȣс арътате, кѫнд атȣнче сѫ ва хотърі ачѣстъ вѫнзаре ла ачел кȣ прецȣл маі пріінчос.

Ꙟн ȣрмарѣ черерії Епітропії мошіілор Сфѫнтȣлȣі Мормѫнт, ꙟтемеете пе ꙟмпȣтернічірѣ Преферічітȣлȣі ПатріарХ, Окѫрмȣірѣ аȣ пȣблікат прін Бȣлетінȣл Офічіал: кȣмкъ орі че Документ, атѫрнъторі де дрептȣріле пропріетъції, каріле сар слобоѕі дін партѣ Егȣменілор а респектівілор мънъстірі, прекȣм: сінетȣрі де даторіе, контрактȣрі де посесіе, де бехмен ші алтіле, съ ва сокоті ка кȣм нар іф фост ꙟнкеет.

Ȣніле ка ачесте ꙟнскрісȣрі нȣ съ вор кȣноаще нічі де ПатріарХȣл нічі де кътрѫ леџі, ші фіешкаре трібȣнал есте ꙟмпȣтернічіт а лȣа ачест фелі де хѫртії ші ал ꙟнімічі, фіінд кѫ нȣмаі Епітропіа аре воє а ꙟнкеє асеміне контракторі.

Негȣціторіа вітелор кȣ цѫріле ꙟмвечінате аȣ фост пѫнъ акȣма сȣпȣсъ ла маре ꙟнгреȣере пентрȣ Молдовені, пентрȣ прічіна ліпсеі ꙟрмароачілор, карії прін а лор апропіере де марџіне, ар ꙟнлесні ачест рам ꙟсъмнътор а Комерцȣлȣі цѫрії. Дрепт ачеа спре а фаворісі спорірѣ індȣстрії ші де а фері пе пропріетарії де давніле черкате ꙟнтрȣ ачѣста, Пре ꙟнълцатȣл Домн аȣ біневоіт а ꙟтърі рапортȣл че аȣ ꙟмфъцошат Сфатȣл Адміністратів. Ꙟн ȣрмарѣ ачестеі хотърірі сау статорнічіт ꙟрмароачіле пентрȣ вітеле де експортаціе, кіпȣвіндȣсъ а съ потрібі кȣ ачеле каре съ фак ꙟ Бȣковіна, ші анȣме:

Ла Маморніца: патрȣ ꙟрмароаче пе ан, адекъ: ла 24 Юліе, 25 Авгȣст, 28 Септемвріе ші 22 Октомвріе.

Ла Корнȣл Лȣнчії: ȣн ꙟрмарок ла 20 Юлії.
Ла тѫргȣл Ноȣ: шасъ ꙟрмароаче, адекъ: ꙟ 15 Апріл, 15 Маі 29 Юніе, 15 Авгȣст ші 8 Септем.

Дісфѫтъріле карнавалȣлȣі ꙟнчеп а лȣа ꙟ капіталіа ноастрѫ ȣн характір маі партікȣлар. Адȣнъріле ла кȣрте, театрȣл ші балȣріле маскȣіте

JASSY.

La ferme des salines de Moldavie, à dâter du 1r. Janvier courant, n'ayant pas encore été adjugées, les 1. 2 et 15 Février ont été fixés pour cet effet. Les concurrens pourront se présenter aux jours susdits par devant le conseil administratif qui adjugera cette ferme au plus offrant.

A la suite des demarches des Curateurs des biens du St Sépulcre, bâsées sur la décision du Patriarche, le Gouvernement vient de publier que tout document relatif aux droits de propriété émanés par les Egumenos des couvens respectifs tels que ceux de créance de bail, d'emphitéose et autres, sera considéré comme nul et non avenu. Un tel actene sera reconnu ni par le Patriarche ni par les lois, et chaque tribunal est autorisé à saisir un tel papier et à l'annuler, la seule curatelle ayant le pouvoir de contracter ces sortes de transactions.

Le commerce des bestiaux avec l'étranger était jusqu'à présent assujetti à une grande gène pour les Moldaves par le manque des foires qui, par leur proximité des frontières, faciliteraient cette branche importante du commerce indigène. Pour favoriser le dévloppement de l'industrie, et prémunir les propriétaires contre les pertes qu'ils essuyaient précédemment, Son Altesse Sérénissime a bien voulu confirmer le rapport que le Conseil administratif lui présente à cet égard. A la suite de cette décision, les foires pour les bestiaux d'exportation mises en rapport avec celles qui ont lieu en Boucovine, ont été fixées de la manière suivante:

A Mamornitza quatre foires par an, savoir: le 24 Juillet, (5 Août); le 25 Août (6 Sept:); le 28 Septembre (10 Octobre) et le 22 Octobre. (3 Novembre.)

A Cornou-Lountchy une foire, le 20 Juillet. (1 Août) et à Tergo-Noou six foires le $\frac{15}{27}$ Avril, le $\frac{15}{27}$ Mai, le (29 Juin 11 Juillet) le $\frac{15}{27}$ Août et le $\frac{8}{20}$ Septembre.

Les plaisirs du carnaval commencent à prendre dans notre Capitale un caractère plus prononcé. Les cercles à la Cour, le théâtre et les bals mas-

кȣпрінд маї тоате сѣріле съптъмѫнії. Ꙟн ачест прілеж съ ꙟсѣмнѣзъ тонȣл, манієріле ші політічіреа Салонілор, а кърора харȣрі съ маї адаѹг прін тоалета чѣ єлегантъ а Дамелор ноастре. Ȣн стреін, каріле сар ведѣ деодатъ транспортат (адȣс) ꙟн міжлокȣл ачесторі стрълȣчіте адȣнъри, нȣ шар пȣтѣ ꙟкіпȣі къ сь афлъ ла марџінѣ ръсърітѣнъ ал Європії ꙟтр'о провінціє деспре каре а раре орі съ аȣде ворвінд.

О асеміне старе а лȣкрȣрілор нȣ съ поате траџе дін алта декѫт дін общѣска мȣлцъміре ші ꙟсȣфлеціреа че аȣ къщігат тоате челе че пот фі де фолос ші де плъчере соціетъцій.

ПРȢСІА.

Дȣпъ черіреа че аȣ фъкȣт Д. Колонелȣл Мартенс Міністрȣ Плєніпотент а Прȣсії ла Ꙟ. Поартъ, М. С. Краюл аȣ біневоіт ал кема ꙟнапоі ші ꙟ локȣл сѫȣ аȣ рѫндȣіт пе Д. Котеле Кенігсмарг Шамбелан Крѣеск ші Бонсілієр де Місіоне.

ФРАНЦІА.

Картѣ, каре історісеще къльторія ꙟмпрецюрȣл лȣмії адекъ а пъмѫнтȣлȣї дін порока Гȣвернȣлȣї фъкȣтъ ла анії 1826, 27, 28 ші 1829 кȣ васȣл нȣміт Астролабіє де кътръ Д. Дюмон Дюрвіл, сaȣ съвършіт. Ачѣстъ ꙟнтересантъ къльторіє дъ фоарте кȣріоасе щіінцъ деспре деосібіте попоаре а островілор Океанії ші маї кȣ самъ деспре ачел нȣміт Ваніколо, ȣнде саȣ афлат сфъръмъріле васȣлȣї лȣї Лапієрȣс. (*) Дін воїажȣріле че саȣ фъкȣт ꙟн џюрȣл пъмѫнтȣлȣї ші де кȣрѫнд пȣблікате, ачеста єсте сінгȣр ачел деплініт ꙟкѫт єл ва ꙟмфъцоша доріторілор ноѫ детаілȣрі (щіінцъ кȣ амърȣнтȣл) ші сігȣре асȣпра депріндерілор ші обічеюрілор лъкȣіторілор Океанȣлȣї пачнік, ші сѧ поате ꙟнкредінца къ пȣціне къльторірі сѫнт каре ар аве асеміне інтерес, пентрȣ къ поате нічї одатъ врео єкспедіціє наȣ фост сȣпȣсъ ла атѫтѣ прімеждії ші нȣ съ афла ꙟ мінȣтȣл пеірії сале.

Краюл прімінд демесіоане (єшіреа дін слȣжбъ) а Д. Прінцȣ де Таілеран, аȣ нȣміт пе Д. Генерал-Лаітнан конте Себастіані ал сѫȣ амбаса-

qués occupent presque toutes les soirées de la semaine. C'est à cette occasion qu'on remarque le ton, les manières et l'urbanité des Salons, dont les charmes sont rehaussés par la toilette élégante de nos dames. Un étranger qui se verrait d'un trait transporté dans ces brillantes réunions, ne se douterait pas de se trouver à l'extrémité orientale de l'Europe dans une province dont on entend parler si rarement. Cet état de choses ne peut être que le résultat de la satisfaction générale et de l'impulsion donnée à tout ce qui peut-être utile et agréable à la société.

PRUSSE.

S. M. a daigné rappeler sur sa demande M. le colonel baron de Martens du poste d'envoyé extraordinaire et de ministre plénipotentiaire près la sublime Porte ottomane, et nommer à sa place M. le comte de Königsmark son chambellan et conseiller de légation.

FRANCE.

Le Voyage autour du Monde et à la recherche de la Pérouse, exécuté par ordre du gouvernement en 1826, 27, 28 et 29 sur l'Astrolabe, par M. Dumon d'Urville, est totalement terminé. Cet intéressant voyage donne des renseignemens curieux sur les différentes peuplades des îles de l'Océanie, et principalement sur l'Ile de Vanikolo, où l'on a retrouvé les débris des bâtimens de la Pérouse. Des voyages faits autour du monde, et publiés récemment, celui-ci est le seul terminé; ainsi il offrira aux amateurs des détails nouveaux et certains sur les habitudes, le moeurs et les usages des habitans de l'Océan pacifique, et l'on peut même aussurer qu'il est peu de relations offrant autant d'intérêt, car jamais peut être de voyages expédition ne courut autant de dangers et ne se vit si souvent exposée à une ruine entière.

La Roi ayant accepté la démission de M. le Prince de Talleyrand, a nommé M. le lieutenant-général comte Sébastiani son ambassadeur près

(*) Ꙟнтре мȣлте алте кіпȣрї прін каре сь мъртȣрісеще къ пъмѫнтȣл єсте рътȣнд ꙟн форма ȣнії портокале, єсте ші ачела къ оаменії аȣ къльторіт ꙟ прецюрȣл пъмѫнтȣлȣї, адекъ: пȣрчеџѫнд де пілдъ оаречіне де ла Єнглітера спре апȣс плȣтінд дȣпъ вѫсолъ тот ꙟнаінте спре апȣс (афаръ де околітȣріле че фак мъріле кȣ ȣскатȣл) ші петрекѫнд ꙟн време ꙟнделȣнгатъ мъріле, де каре пъмѫнтȣл сь ꙟнпрецюрѣзъ, ачел къльтор, фъръ а скімба мерџерѣ кътръ апȣс, сосеще дела ръсъріт ѣръ ла Єнглітера де ȣнде аȣ фост пȣрчес. Ачел ꙟнтѫї къльторї ꙟн џюрȣл пъмѫнтȣлȣї аȣ фост ла 1519 Портȣгезȣл Фердінанд Магелано ші мȣлці алці ѣр пе ла сфѫршітȣл векȣлȣї трекȣт Єнглезȣл Кȣк. Краюл Франції Лȣдвіг XVI, каріле авѣ темелнічe кȣноащінцъ ꙟнгеографіє, доринд а маї ꙟнавȣці ачѣстъ щіінцъ; аȣ ꙟнсърчінат ла 1785, пе Лапеірȣс а фаче о асемінѣ къльторіє кȣ васеле Лабȣсоле ші Астролабȣ. Пісте трії лȣні Лапеірȣс аȣ сосіт ꙟн марѣ пачнікъ ші аȣ афлат кѫтева мічї Островe ꙟнкъ некȣноскȣте. Єл саȣ ꙟнаінтіт ꙟнтре Хіна ші Юпонȣл, ла църмȣріле Камчѣткії ші Фретȣл сѣȣ стрімтоарѣ че діспърцеще Асіа де Амеріка, ла 1788 саȣ ꙟнторс спре Аȣстраліє де ȣнде аȣ тріміс ла Франціа ꙟмбіелшȣгате щіінцъ а къльторіеї сале. Де атȣнчѣ саȣ пердȣт ȣрма лȣї Лапеірȣс. ші ꙟн нічї ȣна дін ачеле Островe нȣ саȣ афлат вре о щіінцъ деспре єл, ꙟнкѫт съ пърѣ кȣмкъ сар фі акȣфȣндат де фортȣніле мърії, сѣȣ де вре о алтъ ꙟнтѫмпларе. Дȣпъ мȣлтъ черкаре саȣ немеріт сȣс нȣмітȣлȣї капітат Дюрвіл ла 1828, а афла къ васіле лȣї Лапеірȣс саȣ сфъръмат ла інсȣліле-Амікале лѫнгъ ванікаро ȣнде аȣ ші афлат ангере тȣнȣрї ші алтеле. Аіче аȣ ꙟнълцат ȣн монȣмент (зідіре де поменіре) ꙟнтрȣ адȣчерѣ амінте а ненорочіцілор сѫї компатріоцї, адȣкѫнд ꙟн 4 Февроаріє 1829 ла Франціа 5 тȣнȣрї ші о мънȣике де сабіє де арџінт кȣ стема Франціа.

дор пре лѫнгъ Краюл де Маре Брітаніе ші де Ірланда.

Скрісоарѣ Д. Прінцꙋл де Таілеран кътръ Д. Міністрꙋ а інтересꙋрілор стрѫіне.

Домнꙋле Міністрꙋ!

„Атꙋнче кѫнд кꙋ патрꙋ ані маінаінте, ꙟкредерѣ Краюлꙋі мав кемат ла амбасада де Лондра, ꙟнсаш греꙋтатѣ а ꙟнсърчінърії мав ꙟндаторіт а мъ сꙋпꙋне, паріміссе кꙋмкъ ачѣстъ сарчінъ кꙋ фолос ам ꙟмплініто пентрꙋ Краюл ші пентрꙋ Франціа, каре ачесте доѫ інтересꙋрі ав фост пꙋрꙋрѣ де фацъ ꙟ кꙋџетꙋл меꙋ, ші апропіет ꙟнтре сіне легате. ꙟ кꙋрсꙋл ачестор патрꙋ ані цѫнерѣ пъчі обштешті ав ꙟндемант а съ сімпліфіка а ноастре релації, а ноастръ політікъ, че фꙋсесъ ізолатъ (мърџінітъ) сав адаос кътръ ачеа а алторі нації; ші сав пріиміт сав прецꙋіт ші сав чінстіт де кътръ чії бꙋні а тꙋтꙋрі нѣмꙋрілор.

ꙟмпреꙋнълꙋкрарѣ че ам къштігат де ла Маре Брітаніеꙋ ав жігніт німіка ніч ла ноастре неатърнаре ніч делікатіца націоналъ; ші респектꙋл ностру пентрꙋ фіешкаріле ав фост тот де ачел фелі, кꙋръціа ꙋрмърілор ноастре пентрꙋ фіешкаріле ав фост ав фост атѫт де де маре, къ ꙟн лок дѣ ꙟсꙋфла препꙋс астіꙁ съ чере а ноастръ ꙟнкіꙁъшлꙋіре асꙋпра дꙋхꙋлꙋі де пропаганда (револꙋціе), каріле тꙋлбꙋръ ꙟнкъ пе Еꙋропа чѣ веке, фъръ ꙟндоіалъ къ асеміне реꙁꙋлтатꙋрі ꙟмпъкътоаре дерѫꙁъ де ла ꙟналта ꙟцълепчꙋне а Краюлꙋі ші де ла а са маре гібачіе.

Еꙋ нꙋ чер пентрꙋ міне вре ꙋн алт меріт де кѫт ачела кꙋмкъ ꙟнантѣ тꙋтꙋрор ам гъчіт ачѣстъ адѫнкъ кꙋџетаре а Краюлꙋі ші ам вестіто ла ачії карії дꙋпъ ачеа сав ꙟнкредінцат де адевърꙋл кꙋвінтелор меле. Дар астіꙁ кѫнд Еꙋропа кꙋноаште ші съ міръ де Краюл, ші кѫнд кѣр прін ачѣста сав бірꙋіт ачеле ꙟнтѫі греꙋтъці; астіꙁ кѫнд Англіа аре поате о деасеміне требꙋінцъ ка ші ноі де а ноастръ алеанціе, ші къ дрꙋмꙋл каре съ паре къ ар фі воінд съ ꙋрмеꙁе ар требꙋі съ ꙟндемне ꙟнтрꙋ протімісірѣ ꙋнеі адꙋчеріамінте маі проаспете де кѫт а мѣ; астіꙁ сокотеск къ фъръ а жігні а ме сꙋпꙋнере кътръ Краюл ші Франціа, аш пꙋтѣ рꙋга пе М. С. кꙋ респект, де а прімі а мѣ дімісіоане ші а въ пофті Домнꙋле Міністрꙋ де аі о ꙟмфъцоша. Върста ме чѣ адѫнкъ, слъбъчюніле каріле съ траг дін ачѣста, ліништѣ каре іа чере кꙋџетъріле каре наск, аратъ фірѣскъ а мѣ ꙋрматъ, о ꙟндрептѣꙁъ ꙟнкъ ші о фак дрепт даторіе. Еꙋ мъ ꙟкред ꙟнтрꙋ дрѣпта бꙋнътате а Краюлꙋі спре а џꙋдека де асеміне.

Пріимеште Домнꙋле ꙟнкредінцарѣ ꙟналтеі меле стіме ші чл...

Ръспꙋнсꙋл Міністрꙋлꙋі кътръ Прінцꙋл Талеран.

Прінціпе, еꙋ ам сꙋпꙋс Краюлꙋі скрісоарѣ че аці адресꙋіт кътръ Міністрꙋл інтересꙋрілор стрѫіне ші прін каре рꙋгаці пе Краюл ка съ пріимѣскъ а воастръ демісіоане де ла амбасада Лондрії.

М. С. ав стътꙋт мꙋлт маі наінте де а о пріимі. ꙟнсоціндꙋвъ ла а са кꙋџетаре ші ла ачеа а Гꙋ-

S. M. le Roi du royaume-uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande.

» Lettre de M. le prince de Talleyrand à M. le ministre des affaires étrangères.

Monsieur le Ministre,

Lorsque la confiance du Roi m'appela, il y a quatre ans, à l'ambassade de Londres, la difficulté même de la mission me fit obéir, je crois l'avoir accomplie utilement pour la France et pour le Roi, deux intérêts toujours présens à mon esprit, étroitement confondus dans ma pensée. Dans ces quatre années, la paix générale maintenue a permis à toutes nos relations de se simplifier; notre politique, d'isolée qu'elle était, s'est mêlée à celle des autres nations; elle a été acceptée, appréciée, honorée par les honnêtes gens de tous les pays.

La coopération que nous avons obtenue de l'Angleterre n'a rien coûté ni à notre indépendance ni à nos susceptibilités nationales; et tel a été notre respect pour le droit de chacun, telle a été la franchise de nos procédés, que loin d'inspirer de la méfiance, c'est notre garantie que l'on réclame aujourd'hui contre cet esprit de propagandisme qui inquiète la vieille Europe. C'est assurément à la haute sagesse du Roi, à sa grande habileté, qu'il faut attribuer des résultats aussi satisfaisans.

Je ne réclame pour moi-même d'autre mérite que celui d'avoir deviné avant tout la pensée profonde du Roi, et de l'avoir annoncé à ceux qui se sont convaincus depuis de la vérité de mes paroles. Mais aujourd'hui que l'Europe connaît et admire le Roi, que par cela même les principales difficultés sont surmontées, aujourd'hui que l'Angleterre a peut-être un besoin égal au nôtre de notre alliance mutuelle, et que la route qu'elle paraît vouloir suivre doit lui faire préférer un esprit à traditions moins anciennes que le mien, aujourd'hui je crois pouvoir, sans manquer de devoûment au Roi et à la France, supplier respectueusement S. M. d'accepter ma démission, et vous prier, M. le ministre, de la lui présenter. Mon grand âge, les infirmités qui en sont la suite naturelle, le repos qu'il conseille, les pensées qu'il suggère, rendent ma démarche bien simple, ne la justifient que trop, et en font même un devoir. Je me confie à l'équitable bonté du Roi pour en juger ainsi.

Agréez M. le ministre, l'assurance de ma très-haute considération. Le prince de Talleyrand.

Valençay, 13 novembre 1834.»

Réponse de M. le ministre des affaires étrangères à M. le prince de Talleyrand.

Paris, 7 janvier 1835. Prince,

J'ai mis sous les yeux du Roi la lettre que vous avez adressée au ministre des affaires étrangères, et par laquelle vous priez S. M. d'agréer votre démission de l'ambassade de Londres. S. M. a longtems hésité à l'accepter.

вернȣлȣй съȣ, Двоастръ кȣ атѫта немерїре аць спорїт ꙟнтемеерѣ монархїй чїй ноаъ, мърїрѣ полїтїчїй сале шї пъстрарѣ пъчїй Еȣропїене, ꙟкѫт Краюл наȣ путȣт съ се ꙟдȣплече де а лїпсї пе Францїа де але воастре пȣтернїче слȣжбе шї де адѫнка воастръ черкаре.

Дар М. С. аȣ сїмцїт къ дȣпъ о карїере атѫт де лȣнгъ шї атѫт де ꙟналтъ, ꙟнсȣш прїїнца шї мȣлцъмїрѣ че аре пентрȣ воï, нȣ аȣ ꙟнгъдȣїт де а маї ꙟнтѫрзїа плїнїрѣ дорїнцїй че маї ростїт ꙟн нȣмїле адѫнчїй воастре вѫрсте де а въ траџе ꙟнтрȣ лїнїщїре.

Прїїмїцї ꙟнкредїнцарѣ шї чел. . . .

(Іскълїт) де Рїгнї

En vous associant à sa pensée et à celle de son gouvernement, vous avez si habilement concouru à donner de la stabilité à la monarchie nouvelle, de la grandeur à sa politique, et à maintenir la paix de l'Europe, que le Roi ne pouvait consentir à priver la France de vos puissans services et de votre haute expérience.

Mais S. M. a senti qu'après une si grande et si longue carrière, l'attachement même et la reconnaissance qu'Elle vous porte ne lui permettaient pas de résister plus longtems au voeu que vous Lui exprimez, au nom de votre grand âge, de rentrer dans le repos.

Agréez, etc.

Rigny. »

ВАРІЕТЪЦЇ.

Пентрȣ де а адȣна маї мȣлцї оаспецї, Театрȣл де Парїс, нȣмїт Опера, аȣ ȣнїт кътръ плъчереле балȣрїлор маскȣїте шї лотерїї а кърора нȣмере кѫщїгътоаре капътъ шалȣрї, сервїцїї де масъ, зȣгръвеле, сѣȣ о ложъ пе анȣл ꙟнтрег, дар апоï ȣнїї дїн спекȣланцїї ачестеї ꙟнтрепрїндерї, дȣпъ черкарѣ че аȣ фъкȣт деспре алеџерѣ шї фелюл лотȣрїлор, че аȣ асъ ꙟмпърцї ла ачеле балȣрї ꙟн анȣл вїїторї, ар фї хотърѫт ȣрмътоарѣ програмъ: Ачела карїле ва кѫщїга ꙟнтѫюл лот ва фї даторї а фаче кълъторїе пе ȣскат ла Неаполї, ал доїле лот о кълъторїе пе маре ла Енглїтера, челче ва кѫщїга лотȣл ал трїїле ва кълъторї пе жос ла Сфїцера, ачел кȣ ал патрїлѣ ва мерџе ла Монморансї къларе пе ȣн асѫн. Дрептачеа доаѫ тръсȣрї кȣ каї де поштъ вор ста ꙟн сара балȣлȣї ꙟнхъмате ла ȣшїле Театрȣлȣї пентрȣ ачеї карїї вор кѫщїга челе доаѫ дїнтѫї лотȣрї; доï лакеï (слȣџї) лї вор ашептá, ашъзацї ла кода фїешкърїа тръсȣрї, шї ꙟндатъ че лї съ ва ꙟмфъцоша адеверїтȣл лот де кѫщїг, еї вор дá кеїле сеќрїȣлȣї плїн де страе шї де скїмбȣрї ꙟмпреȣнъ кȣ о полїцъ де 3000 франчї асȣпра Банкерїлор де Неаполї шї де Лондра. Ѹн Ераклїс де Норд, адекъ ȣн кълъȣз пȣтернїк, деприс а фаче кълъторїїле де мȣнте, ꙟнармат де о бѫтъ ферекатъ, пуртѫнд пе спате доаѫ џюмъдънаше, ва фї гата съ ꙟнсоцаскъ пе кѫщїгъторюл лотȣлȣї ал трїїле, шї ꙟндатъ ва пȣрчеде кȣ ел пе дрȣмȣл де Лїон, Џеневра ла мȣнте, дȣкѫнд кȣ сїне шї о полїцъ. Че съ атїнџе де кълъторїа ла Монморансї, ȣн фрȣмос асїн вѫргат, ꙟмподобїт кȣ харшѣ богатъ, деприс шї џюкѫнд ла домїно, ва дȣче пе кѫщїгъторюл ла валѣ де Монморансї, шї ӏл ва дїскърка ла оспътърїа нȣмїтъ» калȣл чел алб, ȣнде ӏл ва ащепта о бȣнъ фрїптȣръ де оае, ꙟн каре съ вор афла мїстȣїте доаѫ бїлетȣрї де банкȣ кѫте 1000 де франче фїешкаре. Деприсос есте а маї зїче къ, дѣкъ кѫщїгъторї нȣ вор пȣрчеде ꙟн мїнȣтȣл ачела фъръ а маї ꙟнбръцоша пе фамелїа лор, апоï її нȣ съ вор ꙟмпъртъшї де фолосȣл лотȣлȣї кѫщїгат. Ꙟндаторїрѣ лор ва фї ка ꙟнтȣрнѫндȣсъ де ла воїаже съ адȣкъ ꙟн старе бȣнъ тръсȣрїле, пе Ераклїс кълъȣзȣл, шї пре асїнȣл.

VARIÉTÉS.

Depuis quelques tems, l'Opéra de Paris a imaginé de joindre aux plaisirs des bals masqués, des loteries, dont les billets gagnans recevront des cachemires, des services de thé, des tableaux et même une loge à l'année; mais l'esprit inventif de quelques amis de l'entreprise s'étant exercé sur le choix et la nature des lots à distribuer aux bals de l'année prochaine, on assure que le programme suivant a été arrêté:

Premier lot, un voyage à Naples par terre; second lot, un voyage en Angleterre par mer; troisième lot, un voyage en Suisse à pied; quatrième lot, un voyage à Montmorency à dos d'âne. A cet effet, deux chaises attelées de quatre chevaux de poste stationneront à la porte de l'Opéra pour les gagnans des deux premiers lots; deux valets de chambre les attendront, placés sur le siége de derrière de chaque voiture et sur le vu du billet de loterie identifié gagnant, leur donneront la clef des coffres remplis de linge et d'habits, plus un portefeuille contenant une lettre de crédit de 3000 fr. sur des banquiers de Naples et de Londres.

Un Hercule du nord, armé d'un bâton ferré, portant deux havre-sacs sur le dos, tendra la main au gagnant du voyage en Suisse, et partira sur le champ avec lui par la route de Lyon, Genève, etc. L'Hercule sera porteur d'une lettre de crédit.

Pour le quatrième lot, le voyage à Montmorency, un bel âne zébré, richement harnaché, savant, jouant au domino, entrainera le gagnant dans le vallon de Montmorency et le descendra au Cheval blanc, où l'attendra un gigot à l'ail, dont le manche sera enveloppé dans deux billets de 1000 fr. Il est inutile d'ajouter que les gagnans, s'ils ne partaient pas sur le champ, sans embrasser leur famille, seraient déchus du bénéfice de leur billet. Ils devront rendre en bon état, à leur retour, les chaises de poste, l'Hercule du Nord et l'âne.